

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Петѣкъ. Цѣна-та за едикъ годинѣ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испрацѣтъ въ полицѣ, въ групѣ или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Иѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторѣ-то у Американѣ Ханѣ въ Цариградѣ.

Година 1.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, ЮЛІЙ 16, 1876.

Брой 29.

ИЗВѢСТІЕ.

Цѣна-та на «Зорницѣ» отъ 1-й Юлія до 31-й Декемврія ще е три четвърти отъ бѣло меджидіе, която може да ни сѣ проводи или въ групѣ, или въ пощенскы тимбры (пулове).

Писма-та до редакціѣ-тъ трѣба да сѣ отправятъ до Американѣ-ханѣ.

Редакція-та.

НАУКА-ТА ОПРОВЕРГАВА ЛИ ЕВАНГЕЛИЕ-ТО?

Въ този брой ний ще слѣдвамы да разгледамы да ли нравственна-та философія опровергава Библиѣ-тъ, и споредъ обѣщаніе-то си въ послѣдній-тъ си брой ще разсѣдимъ вкратцѣ нѣкои отъ възраженія-та които сѣ правятъ противъ нравственностъ-тъ на Библиѣ-тъ.

Нѣкои възразяватъ на Библиѣ-тъ, защото тя разказва прѣстѣпленія-та на Ноя, на Лота, на Давида, на Соломона и на други.

Ако онѣзи чловѣци дѣйствително сѣ направили таквызи прѣстѣпленія, защо Библия-та да не ги разкаже? Библия-та е една честна и безпристрастна книга. Тя описва чловѣцѣ-тъ тѣй както сѣ были. Тя не бы была книга безпристрастна и достойна за повѣренность-тъ ни, ако споменуваше само добры-тъ имъ дѣла, а пакъ скриваше лошы-тъ имъ дѣла. Тя, обаче, никога не похвалява лошы-тъ имъ дѣла; но, напротивъ, ги осѣжда. Тя ни-кога не прѣпорѣчва грѣшкы-тъ имъ какъ-то достойны за подражаніе; но, напротивъ, често ги споменува нарочно за прѣдпазваніе отъ тѣхъ, и излага колко много онѣзи прѣстѣпници сѣ страдали по причинѣ на грѣхове-тъ си, или колко смиренно тѣ сѣ ся покаявали отъ тѣхъ. Може ли да сѣ намѣри въ цѣлѣ-тъ Библиѣ даже единъ стихъ, който да одобрява злостворство-то или да насърчава чловѣцѣ-тъ да бѣдѣтъ неправедни или нечисти? Не може. Всяко описаніе на лошы дѣла е назначено да произведе въ чловѣцѣ-тъ погнушеніе отъ онова което е гнушно и грѣшно, и любовь къмъ онова което е чисто и добро.

Нѣкои казватъ че въ Вѣтхій-тъ Заветѣ има части които не бива да сѣ четѣтъ отъ дѣца-та. Но колко такыва има въ цѣлѣ-тъ Библиѣ? Твърдѣ малко; и при това, има добры причины, защо даже и тѣ сѣ были помѣстены въ неѣхъ. Нѣкои сѣ ся помѣстили за да ни показватъ, че даже патриарси-тъ и пророци-тъ сѣ были чловѣци съ подобны страсти като насъ, но при това че тѣ постоянно бѣхъ и чрѣзъ вѣрѣ достигнали до такава степенъ на святость, и че ний чрѣзъ покаяніе и вѣрѣ можемъ да подражавамы примѣръ-

тъ имъ. Нѣкои подробности за прѣстѣпленія-та имъ сѣ излагатъ за да покажатъ на свѣтъ-тъ колко голѣми сѣ были грѣхове-тъ имъ, тѣй щото никой, колкото много или голѣмы и да сѣ прѣстѣпленія-та му, да не сѣ отчаява за прощеніе като сѣ покаява искрено за тѣхъ. Другы прѣстѣпленія сѣ ся помѣстили за прѣдпазваніе отъ лошы другари, отъ лошы съобщенія и отъ лошы навицы, и по този начинъ тѣ биватъ твърдѣ поучителны и впечатлительны. Другы още сѣ ся помѣстили за да доставятъ важны исторически свѣдѣнія, и да изяснятъ онова което сѣ разказва на други мѣста. Да земемъ за примѣръ събитія-та, които сѣ разказватъ въ Быт. гл. 19. Можамъ ли да разумѣемъ добръ, защо Богъ е наказалъ градове-тъ Содомъ и Гоморъ съ такава жестокость, ако онова вѣрно описаніе на ужасѣ-тъ имъ развратность не бѣше помѣстено въ Библиѣ-тъ?

Нѣкои може да пытатъ, какъ може да сѣ оправдае погубленіе-то на Ханаанцы-тъ отъ Израиляны-тъ? Ний отговарямы, че Израиляны-тъ ги погубихъ по нарочно-то повелѣніе Божіе. Може ли нѣкой да откаже че Богъ, който дава животъ, има право и да го земе? Никой; той дѣйствително дава животъ на миллионы душы и зима животъ-тъ на миллионы душы всякой годинѣ. Миллионы-тъ душы които сѣ раждатъ и миллионы-тъ душы които умираютъ всякой годинѣ, раждатъ сѣ и умираютъ споредъ провидѣніе-то Божіе, а никой не утвърждава че това е несправедливо. Една добра причина, обаче, има защо Богъ е погубилъ онзи народъ по единъ необыкновенъ и ужасенъ начинъ. Ханаанцы-тъ сѣ были прѣдани на идолопоклонство, и ако да не сѣ были погубени, тѣ быхъ развратили Израиля-тъ народъ въ поклоненіе-го на истиннаго Бога. Богъ е стѣдалъ вси-тъ народы на земѣ-тъ. Той ги съхранява отъ годишъ на годишъ. Той прави слѣнце-то да грѣе на тѣхъ и земя-та да имъ дава плодове-тъ си. Той имъ дарува безбройны благословенія и добринны. Ако тѣзи народи, обаче, прѣставатъ да му сѣ кланятъ, прѣдаватъ сѣ на идолопоклонство и развратяватъ другы народы съ свои-тъ мръзости, то Богъ има право да ги погуби съ потопъ, както направилъ въ вѣрме-то на Ноя, или съ огнь както погуби Содомъ и Гоморъ, или съ сабиѣ, както погуби Ханаанцы-тъ. Богъ е нанѣстникъ многомилостивъ и дълготѣрпѣливъ, но той е и праведенъ Господъ който ще накаже онѣзи които постоянно сѣдѣтъ въ неправедный-тъ пѣтъ.

Явно е че горѣ-споменѣты-тъ възраженія и другы нѣкои подобны на тѣхъ не стоѣтъ на здравъ основѣ, и че на-

ука-та на нравственностъ-тъ, т. е. нравственна-та философія не само не опровергава Евангеліе-то но го потвърждава.

КАКЪ СТАВА ЧЛОВѣКЪ ИСТИНЕНЪ ХРИСТИАНИНЪ?

(Продълженіе.)

Въ минѣлый-тъ си брой показамъ, че за да стане чловѣкъ истиненъ Христіанинъ необходимо е той самъ да приеме онова което Богъ му прѣдлага въ Евангеліе-то Исусъ Христовъ, и лично да извършва онова което Богъ изисква отъ него.

Какво, тогава, изисква Богъ отъ всякой чловѣкъ за да може той да стане чадо Божіе? Ний трѣба да научимъ това отъ Слово-то му. Боговѣдѣхновеніи-тъ пророци и апостоли, още и самъ Господъ Исусъ Христосъ сѣ открили на чловѣцѣ-тъ точно какво трѣба да правятъ за да станѣтъ истинни Христіани. Това като е тѣй явно нѣма нужда за чловѣцѣ-тъ да правятъ повече нѣщо отъ онова което Богъ изисква отъ тѣхъ въ Слово-то си, и че не бива да струватъ по-малко отъ онова което той изисква въ него. Който извършва онова, което е опрѣдѣлено въ Слово-то Божіе, какъ-то друго и да не прави, е истиненъ Христіанинъ и той ще наслѣди животъ вѣченъ; а който не извършва онова което е опрѣдѣлено въ Слово-то Божіе, какъ-то друго и да прави, не е истиненъ Христіанинъ и ще сѣ осѣди на вѣчнѣ смъртъ. Какво, прочее, изисква Богъ въ Слово-то си отъ всякой чловѣкъ да прави за да стане истиненъ Христіанинъ?

(1) *Богъ изисква отъ всякой чловѣкъ да сѣ покае отъ грѣхове-тъ си?*

Богъ прѣзъ всичко-то си слово настаива че чловѣци-тъ трѣба да сѣ покаятъ отъ грѣхове-тъ си за да придобѣятъ благоволеніе-то му. Пророци-тъ сѣ ся прѣщали отъ Бога да изобличаватъ чловѣцѣ-тъ за грѣхове-тъ имъ и да ги увѣщаватъ да сѣ покаятъ отъ тѣхъ. Давидъ говори: «Господи е близо при онѣзи които сѣ състѣ съкрушенно срдце, и спасава онѣзи които имать смиренъ духъ.» Псал. 34; 18. Іеремія провъзгласява: «За то сега оправѣте жѣтѣща-та си и дѣянія-та си, и послушайте гласъ-тъ на Господа Бога ванего; и Господъ ще сѣ раскаяе за зло-то, което говори противъ васъ.» Іер. 26; 13. Іезекіиль говори: «Покайте сѣ, и върѣте сѣ отъ вси-тъ си беззаконія; та да ви не бѣде беззаконіе-то за погубель.» Іез. 18; 30. Когато Іоаннъ Кръститель бѣде проводенъ да приготви пѣтъ-тъ за Спаситель-тъ, той проповѣдаваше: «Покайте сѣ; понеже приближи царство небесно.» Мат. 3; 2. Когато Господъ Ис-

сусъ почнѣ да проповѣдва, той говореше: «Ако сѣ не покаете, вси-тъ та-ка ще загинете.» Лук. 13; 3. И апостоли-тъ проповѣдвахъ: «Богъ — сега повелѣва на вси-тъ чловѣци на всѣкъ-тъ да сѣ покаятъ.» Дѣян. 17; 30.

Явно е прочее отъ думы-тъ на пророци-тъ, на апостоли-тъ и на Господа Исуса Христа че никой не може да стане истиненъ Христіанинъ, ако сѣ не покае отъ грѣхове-тъ си.

Но въ що състои покаяніе-то, което Богъ изисква отъ всякого? Потрѣбно е да разберемъ това добръ и да не сѣ заблудимъ като смѣтамы за истинно покаяніе онова което Богъ не приема. Въ какво, тогава, състои истинно-то покаяніе? И това трѣба да научимъ отъ Слово-то Божіе, а отъ него е явно че истинно-то покаяніе не състои само въ думы, но и въ дѣла; че то не е само устно, но и срдечно. Дума-та покаяніе въ первообразный-тъ языкъ на Новый Заветъ значи промѣненіе на умъ-тъ. Исусъ Христосъ утвърждава че ний трѣба да промѣнимъ умъ-тъ си, т. е. мысли-тъ си, чувствованія-та си и желанія-та си, друго-иче ний ще погинемъ. Това промѣненіе, което той провъзгласява за необходимо, е толкова пронизателно, толкова основно и толкова коренно щото той го нарича новорожденіе, или новотвореніе. Іоан. гл. 3. То състои, първо, въ просвѣщеніе-то ни относительно за грѣхове-тъ ни. Исусъ Христосъ дойде да ни спасе отъ грѣхове-тъ ни, зато-ва е потрѣбно да разбирамы колко гнусны сѣ тѣ, защото другоиче ний не ще искамы да сѣ спасемъ отъ тѣхъ, нито ще сѣмы расположены да ги оставимъ. Ний трѣба да разбирамы че грѣхове-тъ ни сѣ нѣщо по-зло отъ бѣдствіе, отъ окаянство или отъ какво да е тѣлесно страданіе. Ний трѣба да разбирамы добръ че грѣхъ е безпричинно бунтуваніе противъ праведный-тъ ни Господаръ и ниска неблагодарность къмъ Небесный-тъ ни Отецъ; че грѣхъ потъмнява разумъ-тъ, осквернява срдце-то и развращава стѣ-вѣсть-тъ; че той произвожда смущеніе въ души-тъ, расири въ общества-та, отдѣля души-тъ отъ Бога и заслужава вѣчно осѣжденіе. Когато тѣй сѣ просвѣтимъ за естество-то на грѣхъ-тъ, ний не можемъ вече да стоимъ равнодушни къмъ грѣхове-тъ си, или да сѣ наслаждавамы въ тѣхъ, или да сѣ прѣдавамы на тѣхъ; но, напротивъ, ще мразимъ грѣхове-тъ си, ще скѣрбимъ за дѣто сѣмы ги вършили, ще сѣ стараемъ да оставимъ всякой единъ отъ тѣхъ, и ще желаемъ прѣди всичко да сѣ освободимъ съвършенно отъ тѣхъ. Никой, който не разбира зло-то естество на грѣхове-тъ си и не скѣрби по причинѣ на тѣхъ, не сѣ покаява истинно. Никой не сѣ покаява искрено

отъ грѣхове-тъ си, ако ся не старае да ся освободи отъ тѣхъ. Никой не ся покаява искрено, ако той самоволно постоанствува въ грѣшны-тъ си пѣтища, и ако не е расположенъ да ги напустне съвсѣмъ. Истиннѣхъ венчкы-тъ чловѣци може да не ся погнусахъ отъ грѣхове-тъ си съ еднакво отвращеніе, но ако не ги намразятъ до толкова щото да сѣ готови да ги оставятъ, тѣхно-то покаяніе не е искрено, и тѣ не сѣ истинни Христіани.

Слово-то Божіе изобилова съ такы-ва ученія. Спаситель-тъ провъзгласи че той ще проводи Утѣшитель-тъ за да изобличи свѣтъ-тъ за грѣхъ-тъ, Іоаннъ 16; 8. Апостолъ-тъ казва че «скръбъ-та по Бога ражда спасително покаяніе, 2 Кор. 7; 10. Богъ самъ утвърждава че нечестивый-тъ трѣбва да остави пѣтъ-тъ си, и неправедный-тъ съвѣты-тъ си, и да ся обърне къмъ Господа, и тогава той ще го помилува, Ісаія 55; 7.

Въ Свято-то Писаніе има и много примѣри отъ истинни покаяници. Единъ отъ тѣхъ е Давидъ, който съ много смиреніе, искренность и скръбъ исповѣдава грѣхове-тъ си, Псал. 51. Митаръ-тъ толкова усѣщае грѣхове-тъ си щото той не смѣе да подигне очн-тъ си къмъ небо-то но бѣше ся въ грѣды-тъ си и думаше: Боже, бжди милостивъ менѣ грѣшному, Лук. 18; 13. Захей показа съ дѣла-та си че покаяніе-то му бѣ искрено, като повърна четворкратно на онѣзи конто бѣ опенравдалъ, Лук. 19; 8. Слѣдующы-тъ думы на Ап. Павла показуватъ колко скръбѣше той по причинѣ на грѣшны-тъ си наклонности: «Окаянепъ азъ чловѣкъ! кой ще мя избави отъ това тѣло на смъртъ-тъ?» Рим. 7; 24. Такова е истинно-то покаяніе споредъ както ся излага въ Слово-то Божіе, и тѣй трѣбва да ся покае всѣкой за да стане истиненъ Христіанинъ.

(Слѣдва.)

Почни дѣло-то на животъ-тъ си на врѣме, защото скръбно е да посѣвашъ семе-то си, когато трѣбва да поженишъ жетвъ-тъ си.

Заповѣди-тъ Божіи. — Попѣкога ный говоримъ за заповѣди-тъ Божіи тѣй като тѣ да бѣхъ десетъ законы; но тѣ сѣ единъ законъ. Щомъ нѣкой прѣстъпни единъ кой да е отъ тѣзи заповѣди, той е нарушилъ Законъ-тъ Божій.

Най-добра-та защита. — Единъ отличенъ проповѣдникъ, който съ успѣхъ ся старалъ за распространіе-то на Царство-то Христово за повече отъ 50 години, като былъ популанъ на смъртний-тъ си часъ: «Какъ можемъ най-добрь да защищаваме църквъ-тъ?» отговорилъ: «Църква-та трѣбва да ся защищава не чрѣзъ богословски ученія, не чрѣзъ прѣнія, но чрѣзъ усърдни старанія за спасеніе-то на чловѣцы-тъ».

Когато едно любезно момиче умирало, то рекло на бащѣ си, който былъ наколѣничилъ край него: «Тате, азъ ще чакамъ за тебе горѣ въ небо-то.» Тѣзи бѣхъ послѣдны-тъ думы на дѣщерѣ-тъ, и тѣ ся изрѣкохъ по такъвъ начинъ, щото баща ѝ не можилъ да ги забрави.

Зданіе-то посвятиено на Изящны-тъ Искусства.

АМЕРИКАНСКО-ТО СТОЛѢТНО ИЗЛОЖЕНІЕ.

Зданіе-то прѣдставено въ горнѣхъ-тъ картинкѣ е най-здроо създано отъ всичкы-тъ зданія конто принадлежатъ на Изложение-то. Това зданіе ся е направило отъ държавъ-тъ Пенсилваніѣ съ издженіе отъ 300,000 т. л. Като венчко е направено отъ камыкъ, желѣзо и стѣкло, то е непаяемо. Дължина-та на зданіе-то е 162 лактіе, ширина-та му е 93 лактіе и высочина-та 26 лактіе и половинѣ. Сводъ-тъ, направенъ все отъ желѣзо, ся вдига почти 70 лактіе на горѣ отъ земѣ-тъ и върху него стои една колосална статуя която прѣдставлява свободѣ-тъ.

Отъ двѣ-тъ страни на зданіе-то има голѣмы салы и въ сообщеніе съ тѣхъ има и други малкы салы, и всичкы тѣзи ся освѣтляватъ отъ горѣ. Понеже това зданіе не достигавше за да ся побержтъ въ него всичкы-тъ живописанія и статуи проводены за Изложение-то, още едно зданіе ся е построило близу при него. Това второ зданіе е 125 лактіе дълго и 80 лактіе широко. Въ тѣзи зданія по стѣны-тъ има пространство колкото 27,000 четвр. лактіе, покрито съ живописанія отъ най-искусны-тъ живописцы въ свѣта. Цѣло-то число на изложители-тъ въ това отдѣленіе на Изящны-тъ Искусства е 1916. Отъ тѣзи 559 сѣхъ отъ Съед. Държавы, 80 отъ Канадѣ, 256 отъ Англіѣ, 378 отъ Франціѣ, 48 отъ Нѣмско, 117 отъ Холландіѣ, 115 отъ Даниѣ, 95 отъ Швеціѣ, 47 отъ Норвегіѣ, 80 отъ Италіѣ, 66 отъ Мексико, 19 отъ Бразиліѣ, 44 отъ Аржентинскѣ-тъ Републикѣ и останалы-тъ отъ други разны страны.

Особны-тъ чрты на всякъ школъ отъ рисуваніе или живописаніе ся изваждатъ най-наивѣ тогазъ когато дѣла-та на тѣзи различни школы ся нареждатъ така едно до друго за изложение. Живописанія-та отъ Френскѣ-тъ школъ показватъ силъ и дързновеіе въ прѣдмѣты-тъ конто ся прѣдставятъ въ картины-тъ, а нравственны уроцы не поучаватъ.

Казва ся че Англіѣ-тъ живописанія сѣхъ най-добры-тъ отъ всичкы-тъ конто сѣхъ въ Изложение-то и прѣдставятъ добры примѣры отъ живописанія-та почти на всичкы-тъ Англіѣ-тъ живописцы.

Италіанци-тъ сѣхъ пратили нѣколко добры живописанія, а още повече добры статуи. Испанскы-тъ живописанія сѣхъ малко но прѣвѣсходны. Казва ся че Американскы-тъ живописанія показватъ

голѣмъ успѣхъ и не сѣхъ по-долны отъ Европейскы-тъ.

Едно живописаніе отъ Англіѣ, което привлича голѣмо вниманіе, прѣдставлява вѣнчаніе-то на Галскый-тъ Князь. Всяко лице въ туй голѣмо живописаніе е съвършенъ портретъ, и ясна-та свѣтлина, богаты-тъ шарове, красота-та на момы-тъ конто придружаватъ невѣстѣ-тъ и великолѣпіе-то на всичкѣ-тъ сѣхъ възбуждатъ хвалбы отъ всичкы-тъ зрители.

Най-отлично-то живописаніе отъ Съед. Държавы е 10 лактіе дълго и 6 лактіе широко и прѣдставя сраженіе-то при Гетисбергъ, което станъ на Юлій 3, 1863. Това сраженіе бѣше едно отъ най-критически-тъ и най-важны-тъ сраженія въ всичкѣ-тъ войнѣ. Ако не бѣхъ сполучили Съединены-тъ Държавы въ това сраженіе, то сега не бы тѣржествували столѣтно-то си тѣржество.

Слѣдъ 10-ый Поэмвріѣ когато ще ся свѣрши Изложение-то, това зданіе, което ся вижда въ картинкѣ-тъ, ще ся употреби като постоянъ Музей, въ който постоянно да има Изложение отъ статуи, живописанія, рисованія, литографы, фотографы и пр.

ЯКОСТЬ-ТА НА РАЗНЫ МЕТАЛЫ И ДРВІЕ.

Единъ прѣтъ отъ най-добрь стоманѣ 2/7 крата дебелъ ще удържи около 3270 омы товаръ прѣди да ся счупи; желѣзень прѣтъ отъ смѣхъ-тъ дебелинѣхъ ще удържи 1000 омы; мѣдень (бакренъ) прѣтъ 1000 омы; сребренъ 650 омы; златенъ 830 омы; казанъ 1000 омы; цинковъ 60 омы; оловенъ 30 омы. Единъ прѣтъ 2/7 крата дебелъ отъ чешпиръ ще удържи 440 омы; отъ осень 366 омы; отъ букъ, отъ кедаръ, отъ джбъ и отъ боръ или чамъ по 220 омы; отъ орѣхъ 240 омы; отъ тополъ 147 омы. Дървена прѣчка, която може да държи единъ тежкъ товаръ за единъ-двѣ минуты, ще ся счупи отъ единъ третѣхъ на този товаръ, ако той висп за дълго врѣме на неѣхъ. Една желѣзна прѣчка е десетъ пѣти по-яка отъ конопено вѣже съ смѣхъ-тъ дебелинѣхъ. Едно вѣже 1 1/2 крата дебело може да държи 1800 омы, но не е добрь да ся окача на него повече отъ единъ третѣхъ на това тѣгло, т. е. 600 омы. Вѣже половинъ толкова дебело е четири пѣти по-слабо, и четири пѣти по-тънко вѣже е шестнаесетъ пѣти по-слабо.

ПОДВОДНЫ МОРЕПЛУВАНІЯ.

Вилѣмъ Буверь, който наскоро умрѣ въ Мюнхенъ, бѣше доста забѣлѣжителенъ чловѣкъ. Главна-та му работа бѣше да направи корабъ, който да плыва подъ водѣ-тъ. Той внимателно чилъ какъ рыбы-тъ плѣзватъ на дѣце-то на водѣ-тъ и завчасъ пакъ възвѣтъ навѣтрѣ. Най-послѣ той скрпилъ единъ корабъ споредъ образъ-на единъ видъ рыби. Прѣдпріятіе-то имѣ добръ пріемъ и той събра доста помощъ, съ којто можѣ да направи едно корабче. Той, заедно съ двама чловѣци, направи десетъ краткы плуванія съ това корабче. Но то, като бѣше направено икономически, протече на десетый пѣтъ и потѣхъ въ Балтійско море. Това ся случи на 1-и Февруаріѣ, 1875.

Множество-то, което чакаше въ брѣгъ-тъ, много ся грѣеше за Бувера и другари-тъ му. Тѣ останалѣхъ дълбоchini-тъ на море-то цѣлы шестъ часове. Най-послѣ дойде тѣзи честна мысль въ ума на Г-нъ Бувера, че въ отворѣхъ едни вратица за да излѣзе вѣтрѣ нагнѣтений въздухъ, той щѣ да ископн съ такавъ силъ, щото да не хвърли и тѣхъ. Тѣ сторихъ това, скоро ся намѣрихъ на лице-то на вѣдѣ-тъ и трима-та.

Онова корабче ся изгуби, но дѣло-то на Бувера привлече вниманіе-то на мнозина. Цѣль-та, за којто тѣзи корабѣ ся правяхъ, бѣше да запаля корабѣ-тъ на неприятелскы силы. Царъ Лудовикъ отъ Баваріѣ и Князь Албертъ отъ Англіѣ доста помогнахъ на Бувера, и той можѣ да направи друго корабче, което Австрійскый Императоръ прѣгледѣ. Той искаше да употреби тѣзи корабѣ въ Австрійскѣ-тъ флотъ, но като финанци-тъ на държавѣ-тъ бѣхъ мѣчны, дѣло-то не ся турп въ дѣйствиѣ.

Въ врѣме-то на Кримскѣ-тъ войнѣ Великый Дукъ Константинъ покани Бувера да отиде въ Русіѣ и да направи корабъ, чрѣзъ който да истрѣбятъ неприятелскы-тъ флоты. Корабъ-тъ ся свѣрши точно когато ся сключи миръ-тъ. Буверь, обаче, прави 120 подводны плуванія съ него.

Разны-тъ силы слѣдватъ и до сего да изнамирахъ подморскы машини съ конто да погубватъ корабѣ-тъ на неприятелн-тъ си.

Ако желаешъ да имашъ вѣжливно кротко дѣте, бжди кротка и вѣжлива къмъ него. Съ глѣжавы, выкове и бѣенія, дѣте-то не става благородно кротко.

Сърдѣца-та на дѣца-та сѣхъ като цѣлихъ, въ којто майкы-тъ посѣватъ разны сѣмена на конто плодъ-тъ шетра за много вѣкове. Всѣка дума, всѣко дѣло и почти всѣко движеніе на майкѣ-тъ е единъ видъ сѣме, което дълбоко ся вкоренява въ сърдѣца-та на чада-та ѝ.

Майко, мысли какъ посѣвашъ въ пѣжны-тъ сърдѣца на любезны-тъ си дѣца, конто Богъ ти е далъ да отхранишъ и оправишъ къмъ вѣчностъ-тъ.

Нѣкои майкы нареждатъ дѣщерн-тъ си да вършатъ домашны-тъ работы, като готвеніе, праніе и мыеніе, всѣко седмицѣ наредъ. Това е доста добра и мѣдра наредба; тя е много полезна за дѣщерн-тъ, защото по този начинъ тѣ придобиватъ важно въспитаніе.

Въ слѣдующъ тѣ таблицѣ ся излагать пространство-то, народонаселеніе-то, доходъ-тъ, иждивенія-та, народни-тъ дългове, вносы-тъ стоки, износы-тъ стоки, желѣзници-тъ и вѣстимость-та на корабы-тъ на разны народы.

	Анг. четв. мили	Народоп.	Доходъ л. ан.	Иждив. л. ан.	Дългъ л. ан.	Внос. стоки л. ан.	Износ. стоки л. ан.	Желѣз. мили	Вм. на кораб. тона
1. Руссія	7,974,349	81,745,307	72,437,000	74,266,000	296,096,000	65,359,000	54,761,000	8,767	Неизвѣстно
2. Сѣд. Държавы	3,603,884	38,558,371	77,939,000	57,816,000	469,427,000	118,209,000	122,142,000	53,399	2,424,784
3. Австро-Унгарія	239,034	35,812,307	63,456,000	63,590,000	317,756,000	82,290,000	70,346,000	7,204	332,592
4. Германія	209,640	41,058,641	52,451,000	45,358,000	140,404,000	85,720,000	Неизвѣстно	12,701	375,777 ¹⁾
5. Франція	204,031	36,102,921	138,518,000	138,549,000	731,338,000	176,900,000	188,084,000	10,937	1,068,031
6. Испанія	195,716	16,798,925	21,502,000	23,644,000	347,012,000	18,456,000	17,444,000	3,424	Неизвѣстно
7. Швеція	171,698	4,168,525	3,847,000	3,570,000	6,681,000	14,478,000	12,156,000	768	434,311
8. Норвегія	122,242	1,701,756	1,569,000	1,333,000	1,766,000	9,455,000	6,803,000	263	1,245,293
9. Велико-Британія	121,305	31,483,700	76,609,000	70,714,000	785,762,000	370,083,000	297,650,000	16,082	5,542,878
10. Италия	114,374	26,801,754	51,632,000	55,385,000	339,051,000	57,779,000	52,237,000	4,252	678,603
11. Португалія	32,100	3,995,153	5,766,000	4,797,000	77,668,000	Неизвѣстно	Неизвѣстно	439	Неизвѣстно
12. Гръція	19,381	1,457,894	1,275,000	1,353,000	17,015,000	3,876,000	2,728,000	6	280,342
13. Швейцарія	15,987	2,669,147	1,374,000	1,226,000	1,104,000	Неизвѣстно	Неизвѣстно	909	Неизвѣстно
14. Данія	15,218	1,794,733	2,782,000	2,479,000	12,899,000	11,075,000	9,813,000	540	212,600
15. Холандія	12,687	3,579,529	8,936,000	9,103,000	79,678,000	54,284,000	42,248,000	1,043	511,980
16. Белгія	11,386	4,827,833	12,027,000	24,822,000	29,481,000	96,993,000	86,594,000	2,105	40,419

*) Само Хамбургъ.) Хамбургъ и Бременъ.

Послѣдній стълъ показва по колко товаръ могатъ да земать кораби-тъ. Единъ тонъ е равенъ съ около 780 оки.

ФИНИКОВО МАСЛО.

По една голѣма часть отъ западно-то прибрѣжје на Африкѣ ся намиратъ много финиковы дървета, на които плодове-тъ даватъ едно масло много хубаво за гореніе. Дървета-та растатъ много високо, и по пѣкъдѣ сѣ толкова нагъсто, щото едвамъ може да ся промине прѣзъ тѣхъ. Плодъ-тъ, отъ който ся вади масло-то, расте почти като срѣдно келме-шекеръ. Той ся обира отъ дървета-та и ся туря въ дупки у земя-тъ, дѣто стои додѣто почне да изгнива. Тогава той ся тѣче съ позѣ додѣто стане на каша. Тѣзи каша ся сипва въ сѣдове съ жижъ водѣ, и тогава на повърхность-тъ ся събира масло, което прибиратъ въ сѣдове. Вечка-та работа ся върши отъ жени. Само въ Англіѣ ся праца отъ това масло за повече отъ 2,000,000 лиры на годинѣ-тъ. Много повече масло бы могло да ся произвежда и да ся изнася отъ Африкѣ, ако мѣсто-то да бѣше по-здрави и ако трговия-та тамъ не бѣ въ рѣцѣ-тъ на робостяжатели.

Червенъ Патлиджанъ (домати). — Французи-тъ разработватъ червени-тъ патлиджаны по слѣдующий начинъ. Щомъ ся появи единъ кычоръ отъ цвѣтъ тѣ прѣрѣзватъ стрѣкъ тѣ до него отъ горѣ. Слѣдствие-то на това е че сокъ-тъ отива направо въ двѣ-тъ пѣпки подъ цвѣтний кычоръ, които почиватъ да растѣтъ бърже и искаватъ по единъ кычоръ отъ цвѣтъ. Щомъ тѣзи два кычора ся появятъ, клончета-та на които тѣ растѣтъ ся прѣсичатъ до самы-тъ кычоры; и това ся повтаря пять пѣти наредъ. Чрѣзъ това стрѣкове-тъ ставатъ здрави, но не по-высоки отъ около три четвърти отъ лактъ. За да тѣ прѣдпазватъ да не падатъ, градина-ри-тъ забиватъ колчета и заковаватъ прѣчки или теглятъ върви хоризонтално надлъж покрай глѣзда-та, тѣи щото да държатъ стрѣкове-тъ прави. При това, всички клончета, които не искаватъ цвѣтъ, и слѣдъ пето-то прѣсичатъ всички клончета, каквито и да сѣ, ся отсичатъ отъ стрѣкъ-тъ. По то-зи начинъ всички-тъ сокъ отива въ плодъ-тъ който придобива една хубость, величина и прѣвѣсходство, които не ся постигатъ по никой другъ начинъ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

АНГЛІЯ И ИСТОЧНЫЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

Въ Петѣкъ Юлій 2-й една голѣма депутация, състояща отъ твърдѣ вліятелны лица, прѣдстави на Лордъ Дерби, Министръ-тъ на Внѣшны-тъ Дѣла, единъ мемориалъ подписанъ отъ 40 членове отъ Парламента и 570 други гражданскы чиновници, прѣдставители на разны дружества, и други лица отъ всички-тъ главны градове въ Великѣ Британіѣ.

Джонъ Брайтъ, който въведе депутация-тъ, каза, че тѣ не идатъ да критикуватъ Министры-тъ, но да изразятъ почти всеобщо-то народно убѣжденіе че правителството-то трѣбва да слѣдва една строгѣ и честна неутралность, и че не трѣбва, было съ сѣмъ или по който да е другъ начинъ, да поддържа Турско-то правителство. Тогава ся прѣдстави мемориалъ-тъ, който ний тука съкращаваме за читатели-тъ си. Първо въ него ся споменува общий-тъ интересъ у Англіѣйскый-тъ народъ върху Источны-тъ работы; исказва жалость за възстаніе-то и за злоупотребленіе-то което е причинило това възстаніе; въ него още ся изразява дълбоко-то убѣжденіе че никаквы причины не ще оправдайтъ Англіѣ да поддържа Тур. правителство. Подписани-тъ обявяватъ, че тѣ не могатъ да ся считатъ като прѣатели на гражданскѣ-тъ и религіознѣ-тъ свободѣ ако тѣ быхъ слѣдвали такава политика. Тѣ изразяватъ убѣжденіе-то си че Англіѣ нѣма да спомогне на сѣщны-тъ си интересы чрѣзъ пригрѣжаніе-то на една политика, която ще направи имѣ-то ѣ да ся мрази отъ милионы-тъ Христіаны по всички-тъ части на Европейскѣ Турціѣ. Мемориала свършва като изразява надежда-тъ че правителство-то ще държи една строгѣ неутралность и не ще ся намѣси освѣн то-гази когато прѣятелскы-тъ му службы ще ся поискатъ за да уталожѣ ужасности-тъ на бой-тъ или да го прѣкрати.

Г-нъ Форсайтъ, членъ на Парламента, си изрази мнѣніе-то, че когато правителството-то откажа да пріеме Берлинскый-тъ Мемораръ и испрати флотъ-тъ си въ Бесика при Чанакъ Кале, тогава политика-та му е была злѣ тѣкувана, и че дѣйствително съ това то не е имало намѣреніе да покровителствува Турско-то правителство. Той изрази мнѣніе тоже, че ако прѣятелство-то между Англіѣ и Турціѣ трѣбва да сѣмѣствува, Высока-та Порта трѣбва да даде дѣйствителны гаранціи, че неправды-тъ по области-тъ ще ся вдигнатъ и че правосъдіе, равенство и добро управленіе ще ся установятъ за всички-тъ Христіанскы подданици на Портѣ-тъ.

Г-нъ Ричардъ, членъ на Парламента, каза че народна-та съвѣтъ ся безпокои да не бы дала Англіѣ нравственнѣ или вещественнѣ подпоркѣ на Турско-то правителство.

Г-нъ Врайтъ отъ Бирмингамъ изрази съчувствіе-та си къмъ Христіаны-тъ въ Европейскѣ Турціѣ.

Лордъ Дерби отговори че, когато земе въ вниманіе лица-та които съставятъ депутация-тъ, общества-та които тѣ прѣдставляватъ, и важность-тъ на прѣдмѣтъ-тъ върху който тѣ сѣ дошли, той може каза че никога не е пріемалъ една по-важна депутация. Той каза че слушалъ съ голѣмо вниманіе онова което ся казало, и че той напълно ся съгласява съ главны-тъ точки на мемориалъ-тъ. Той послѣ захвана да тѣлкува послѣднѣ-тъ политикѣ на правителство-то. Той каза, че то отрече да пріеме Берлинскый-тъ мемораръ само защото ся невѣрваше че той ще бѣде сполучливъ, и че той неможаше да ся пріеме нито отъ Турско-то правителство, нито отъ възстаницы-тъ и че, при това, едно всеобщо неспоразуміе върху значеніе-то му ще ся породи между Силы-тъ, щомъ тѣ ся опитатъ да го положатъ въ дѣйствиѣ.

Лордъ Дерби, още изясни испрачаніе-то на Англіѣйскѣ-тъ флотъ въ Бесика. Тя ся испрати, по причинѣ на развѣдувано-то състояніе на работы-тъ въ Солунъ и Циградъ, за да защищава невинны-тъ и мирны-тъ отъ безначаліе и насилиѣ. Тѣзи мѣрка ся прѣдложи най-напрѣдъ отъ посланикъ-тъ ний въ Циградъ слѣдъ едно съвѣтуваніе съ посланицы-тъ на други-тъ Силы, въ което съвѣтуваніе всички ся съгласихъ относително до мѣркъ-тъ, които, не само Англіѣ, но и други-тъ Силы трѣбваше да зематъ.

Относително за бѣдѣще-то, Лордъ Дерби объяви че е невѣроятно да стане нѣкоя Европейскѣ война; че Франція и Италия не сѣ расположени за бой; че Германія нѣма такыя интересы, които да ѣ склонятъ на бой; че Австрія е въ такава състояніе спрямо различни-тъ си плѣмена, щото и тя не е расположена за бой. Колкото за Русіѣ, той пріема че тя има съчувствіе къмъ възстаницы-тъ, и че тамъ има една силна партия, която желас не само улучшеніе-то на прѣтѣснены-тъ области, но и сътавленіе-то на една Славянскѣ Имперіѣ подъ Русско управленіе. Обаче друго е да ся каже че тѣзи партия има силно вліаніе въ Русіѣ, и друго е че тя управлява Русіѣ. Това е вѣрно, че Русскый-тъ Императоръ, върху волѣ-тъ на когото зависи най-много, има миролюбивы расположенія. Освѣн това има и финансовы мѣжнотѣ, които ще прѣпятствуватъ на всякѣ нападательнѣ политикѣ на Русіѣ. Въ приложеніе на всичко това, напоследѣкъ ся обнародва въ вѣстници-тъ че Императори-тъ Австрійскый и Русскый сѣ ся съгласили върху и пріели политикѣ-тъ на неутралность-тъ.

Лондонскый-тъ Таймсъ отъ 10-ый Юлій пише слѣдующе-то относително до послѣдно-то свикданіе на двама-та Императоры, Русскый и Австрійскый:

Императори-тъ ся срѣщяхъ въ Баденбахъ и това срѣщаніе е станало по такъвъ начинъ, по какъвъ-то можаше да ся очаква отъ чловѣцы, които иматъ еднакъ безпѣкойствіе. Выкашны-тъ обстоятелства на животъ-тъ на тѣзи Императоры не сѣ были еднаквы, при все това въ много отношенія

животъ-тъ имъ си е приличалъ. И двама-та сѣ наследили прѣстолѣ си подъ едны твърдѣ трудны обстоятелства. Когато ся въдари Францъ Іосифъ, работы-тъ на Австрійскѣ-тъ Имперіѣ бѣхъ въ едно твърдѣ отчаяно положеніе. Когато Императоръ-тъ Александъръ си провъзгласи за Царъ, Русіѣ бѣше истощена отъ една злощастна война. Товаръ-тъ, който ся наложи и на двама-та бѣше тежкъ, и, отъ начало-то на царуваніе-то имъ и до днесъ, всякой ся е старалъ да развива по миренъ начинъ благополучіе-то на отечество-то си, и да го уплава отъ смущенія-та и бѣды-тъ на войнѣ-тъ. Тѣ не сѣ сполучили въ всички-тъ си тѣзи старанія, защото не е было възможно за тѣхъ да сполучатъ напълно по единственнѣ-тъ тѣзи причинѣ, че настояще-то неможе да избѣгне напълно слѣдствія-та на минало-то. При това, всякой отъ тѣхъ може да ся похвали че е можалъ до една доста голѣма степенъ да улучши състояніе-то на подданицы-тъ си; и сега когато и двама-та ся надѣваха за спокойны врѣмена, тѣ срѣщатъ сѣщны-тъ мѣжнотѣ.

Едно и сѣщо-то нѣщо бѣрка Императоры-тъ и то е, че възстаніе-то пропализа отъ онѣзи, които сѣ сродници на тѣхны-тъ подданицы. Твърдѣ е важно да разберемъ недоумѣнія-та на тѣзи Императоры, но това е твърдѣ мѣчно за Англичаны-тъ, защото тѣ нѣматъ сродници които сѣ подчинени на единъ страненъ владѣтель. Сърби-тъ и Бошняци-тъ сѣ Славяни, сродници на Руссы-тъ, и тѣ ся борятъ съ еднакъ силѣ, която ся противи на плѣме-то и на вѣрѣ-тъ имъ, и никоя сила на Русскый Царъ не бы могла да въспре распространіе-то на туй вліаніе между неговы-тъ си подданицы. Ако Сърби-тъ само бѣхъ възстанили противъ Турско-то правителство, безъ да ся спомене нѣщо върху прѣтѣсненія, безъ съмнѣніе силны съчувствія быхъ ся показали; и никой прочее не трѣбова да ся очудва ако днесъ въ настоящи-тъ обстоятелства тѣзи съчувствія сѣ несъпротивимы. Царъ-тъ, чрѣзъ присѣдиненіе-то си съ други-тъ Силы да държи неутралность, показва миролюбивый-тъ си духъ, който го е управлявалъ прѣзъ живота му.

Положеніе-то на Австрійскый-тъ Императоръ е даже по-заплетено отъ това на Русскый-тъ, защото между подданицы-тъ му ся намиратъ и Славяни и непрѣтели на Славяны-тъ. Императоръ-тъ, слѣдовательно, гледа на войнѣ-тъ просто като на едно злощастіе. Той не желас друго освѣн миръ. Вѣско присѣдиненіе на земѣ, както на Боснѣ и пр., може да развали деликатно-то равновѣсіе въ владѣнія-та му, и, при това, той може да ся види принуденъ да прѣдпочте или самъ да прѣстѣднин Боснѣ или да остави Славянскы-тъ си области да ся сѣдинятъ съ Боснѣ. Слѣдовательно той желас да не ся распространи война-та, но да ся ограничи въ настоящи-тъ си прѣдѣлы; но народно-то съчувствіе може да бѣде толкѣо силно щото да неможе да ся обуздае. Ако то не бы ся показало толкѣо силно, Императори-тъ, Австрійскый и Русскый, безъ съмнѣніе, быхъ вече принудили възстаницы-тъ въ Боснѣ и Херцеговинѣ да сложатъ оружїѣ-та си; но ако Англіѣйскый-тъ народъ не бы подкрѣпилъ правителство-то си за да помогне на Турско-то правителство противъ възстаницы-тъ му, какъ е възможно да очаквамы отъ Русскый-тъ Царъ и Императоръ-тъ Францъ Іосифа да противостоятъ на съчувствія-та на подданицы-тъ си, сродници на възстаницы-тъ, тѣи щото да принудятъ послѣднѣ-тъ да ся подчинятъ на Турціѣ.

Двама-та Императоры ся срѣщяхъ, по-здравиѣ ся и, може бы, споменахъ нѣщо върху онова, което може да ся случи; но тѣ неможашъ, както и ний неможемъ, да прѣдскажатъ какъо ще стане. Явно е че сила-та на най-великы-тъ владѣтели е ограничена отъ съчувствія-таи желанія-та на народы-тъ си. Русскый-тъ Царъ знае че власть-та му има прѣдѣлъ, и добръ припознава силѣ-тъ на народнѣ-тъ волѣ.

РУСИЯ.

Русскый-тъ Голосъ обнародва единъ членъ за политикѣ тѣ на Русіѣ относително до войнѣ-тъ въ Турціѣ, отъ който ний извличамъ слѣдующе-то: «Да ли Турція ще може да устои противъ нападанія-та на Сърбиѣ и на Чернагорѣ и съюзнцы-тъ имъ въ Българіѣ, Албаніѣ и други-тъ области, е

въпросъ мжечъ за рѣшеніе. Нѣкои отъ на-
пы-тѣ распадены вѣстники мыслятъ че
Турци-тѣ безъ друго вече ще ся испадятъ
отъ Европѣ. Таковыя дѣтиски приказки е-
два заслужаватъ вниманіе. Не сѣ само вою-
щы-тѣ, които иматъ интересъ въ рѣшеніе-то
на Источный-тъ въпросъ, но и другы-тѣ
Европейскы Силы. Само великы-тѣ Силы мо-
гатъ да рѣшатъ относительно за смѣ-
стуваніе-то на Турціи... Жално-то
е че най-напрѣдъ Сърбіи нападна на
Турціи. Ако Турци-тѣ бѣхъ поченали
войнѣ-тѣ, Сърбіи можеше да поиска защи-
та-тѣ на поражителны-тѣ Силы. Ако тя ся
нависе и призове тѣзи Силы да ѣхъ защитятъ,
твърдѣ е възможно това да ѣхъ откаже;
ако, отъ другѣ страна, ти сполучи, на по-
ражители-тѣ Силы остава пакъ да рѣшатъ
до колко тя трѣбва да ся ползува отъ та-
зи си сполучка. Какъ-то и да бѣждѣтъ слѣд-
ствия-та на настоящѣ-тѣ борбѣ, Руссія
нѣма да ся отдѣли отъ намѣреніе-то си да
удержи Европейскый-тъ миръ и да улекчи
сѣстоианіе-то на Христіаны-тѣ въ Турско.
Никакво въкашио намѣреніе не може да
стане безъ да докара еднѣ Европейскѣ
войнѣ. Отъ другѣ страна три-тѣ Силы сѣ
длжны да видятъ щото днешна-та война
да не докара по-голѣмы теглила на Хри-
стіаны-тѣ въ Турціи. При всичко, че Рус-
сіи сѣчувствува твърдѣ много съ Сърбіи,
тя не ще жертвува за неѣхъ по-близны-тѣ
и по-важны-тѣ интересы на своя си народъ.

РУМАНИЯ.

Споредъ единъ телеграмъ изъ Виенѣ отъ
5-й Руманско-то правителство прѣдста-
вило на поражители-тѣ Силы единъ мемо-
аръ съ слѣдующы-тѣ точки, за които то
иска да ся утѣжни съ В. Портѣ по единъ
пріятельскы начинъ:

Припознаваніе-то на историческо-то име
Руманіи, което вече ся припознава и отъ
другы-тѣ Силы.

Пріеманіе-то на Руманскый-тъ прѣдста-
витель като членъ на дипломатическо-то
тѣло въ Ц/градѣ и припознаваніе-то на
власть-тѣ му върху работы-тѣ, които ся
относятъ до подданицы-тѣ Руманскы въ
Турціи.

Точно-то опрѣдѣленіе на прѣдѣлы-тѣ от-
носително до Дунавскы-тѣ островы, за да
ся избѣгнатъ честы-тѣ нарушения на тѣзи
прѣдѣлы.

Сключваніе-то на търговскы, поченскы
и телеграфическы договори между Рума-
ниѣ и Портѣ-тѣ.

Припознаваніе-то на Руманскы-тѣ паша-
порты отъ Турскы-тѣ власти.

Поправленіе-то на граници-тѣ при устѣ-
та на Дунавѣ, тѣи щото Руманскы-тѣ жи-
тели да могатъ свободно да ся ползуютъ
отъ воды-тѣ които мыятъ земѣ-тѣ имъ.

Една депеша отъ Букурещъ съ датѣ отъ
7-й казва:

Руманско-то правителство обявило че
прѣдложеніе-то да ся турѣ войска-та на
военѣхъ ногѣ нѣма никакво военнолюбиво
значение, но то е назначено само да увели-
чи число-то на наблюдателно-то тѣло край
Сърбскы-тѣ граници.

Споредъ другъ единъ телеграмъ отъ смѣ-
що-то мѣсто, Руманска-та камара, въ а-
дресъ-тѣ си къмъ Князѣ Карла, утвърдя-
ва че, споредъ договори-тѣ, отъ Рума-
ниѣ ся изискавала неутралностъ, при всичко
това въ него ся прилага, че исканія-та на
Руманіи трѣбва да ся утѣмлятъ.

Друга депеша отъ 8-й казва:

Министеръ-тѣ на Войнѣ-тѣ оттеглилъ
прѣдложеніе-то си за свикваніе-то на еднѣ
часть отъ редицы-тѣ.

Друга депеша отъ 9-й казва:

«Сенатъ-тѣ дозволилъ на Министръ-тѣ да
свика 2-то отдѣленіе на редицы-тѣ, спо-
редъ както стане нужда».

Единъ дописникъ на Лондон. *Таймс* пи-
ше изъ Виенѣ слѣдующе-то относительно до
мемоаръ-тѣ който Руманско-то правителство
е прѣдставило на поражители-тѣ Силы:

Мемоаръ-тѣ е едно дълго и добрѣ изра-
ботено изложеніе, което прѣдставя неудо-
влетворително-то сѣстоианіе на Руманіи.
Споредъ него, чрѣзъ Парижскый-тъ договоръ
Руманія е спечелила до еднѣ степенъ управ-
леніе-то на вътрѣшны-тѣ си работы; но

тя ся лишала още отъ всички-тѣ онѣзи пра-
вды и привилегіи, които сѣ необходими
за развитіе-то на едно здраво народно смѣ-
ществованіе. Настояще-то положеніе на Ру-
маніи е таково, щото то постоянно произ-
вожда смущеніе и полага въ опасностъ
миръ-тѣ. За да ся отмакне тѣзи опасности,
Руманія прѣдставя на Силы-тѣ седемъ точки.
Ако тѣзи точки ѣхъ отстѣпятъ, тѣ ще ѣхъ
поставятъ дѣйствително, ако не именно, не-
зависимѣ отъ Турско-то правителство. Ка-
то слѣдствие на Парижскый-тъ договоръ,
Руманія е употреблявала вече нѣкои отъ
тѣзи правды, и припознаваніе-то имъ
отъ страна на Силы-тѣ ще даде само еднѣ
законностъ на онова което до сега е смѣ-
стувало.

Работа-та, обаче, не е тѣи съ исканіе-то
на Руманіи относительно до Дунава. Тя ся
оплаква не само че е исключена отъ едни-
чкый-тъ плаваемъ клопъ на Дунава, но че
и гранична-та линія не е теглена, както о-
быкновенно, прѣзъ срѣдѣ-тѣ на рѣкѣ-тѣ,
но покрай лѣвы-тѣ ѣхъ брѣгѣ, тѣи щото тру-
доловиво-то Българско населеніе, което ся
прѣхранява най-вече отъ рыбарство-то, е
принудено да плаща наемъ на Турскы-тѣ
притѣжатели на рыбарницы-тѣ. Руманія, слѣ-
дователно, иска щото прѣдѣлы-тѣ да ся о-
прѣдѣлятъ споредъ както тѣ сѣ были опрѣ-
дѣлени между Русіиѣ и Турціиѣ прѣдъ
Парижскый-тъ договоръ, т. е. отъ Тулѣ
надолу по край Св. Георгіи, най-южный-
тъ клопъ на Дунава.

Понеже мемоаръ-тѣ наскоро ся прѣдста-
ви на Силы-тѣ, никакво рѣшеніе не е ста-
нало още отъ тѣхъ.

ВОЙНА-ТА НА СЪРБИѢ И ЧЕРНАГОРѢ ПРОТИВЪ ТУРЦИѢ.

Въ минѣлы-тѣ си брой споменѣхмы на-
кратко за еднѣ битвѣ, която станѣла при
Изворѣ близо до Видинѣ. Споредъ теле-
грамъ-тѣ на Османъ паша отъ 7-й того,
Сърби-тѣ, като оставили 7000 войнѣи да
бранитъ укрѣпленія та имъ, съ 18,000 ду-
шы нападнахъ на Турскы-тѣ войска на 6-й
того. Сраженіе-то было силно и Фазилъ
паша ся призвалъ отъ Адліе за да подкрѣ-
пи Османъ паша. Битва-та траяла нѣколко
часове, но най-послѣ Сърби-тѣ были от-
блъснати и ся оттеглили въ Зайчарѣ. 2000
Сърби паднахъ мъртви. Турци-тѣ земахъ 6
топа.

Споредъ единъ телеграмъ отъ 9-й того
до *Л. Хералдѣ*, 300-та Сърбскы волнѣи,
хванати въ Новосело, были избити освѣнъ
14 души, които избѣгнали прѣзъ Дунавъ-
тѣ въ Руманіи. Село-то было изгорено.

Дописникъ-тѣ на Парижскый *Фигаро*, въ
единъ телеграмъ отъ Земаниѣ отъ 2-й то-
го, казва: «Дѣлно-то имѣніе на Княгыниѣ-
тѣ е заложено за посрѣщаніе-то на разно-
скы-тѣ на войнѣ-тѣ. Съ смѣж-тѣ цѣль и
прочута-та и украсена съ діаманты сабія
на Микла Обреновича ся е заложила въ
Виенѣ за 80,000 фюринта. Черногорци-тѣ
дѣйствувать безъ да ся съобразяватъ съ
планове-тѣ на Сърби-тѣ. Нѣколко Боснен-
скы чѣты отказватъ да ся покоряватъ на
Князѣ Милановы-тѣ повеленія.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Видинѣ отъ
11-й того, едно отдѣленіе Сърби ся опра-
вило на 10-й того къмъ Берковицѣ за Со-
фіи, но было отблъснато отъ Турскы-тѣ
войска.

Джеридеи Аскеріе, официалный-тъ вос-
ненъ листъ, обнародва слѣдующы-тѣ теле-
грамы отъ бойно-то поле:

Около 5000 Черногорци и Сърби нападнахъ
на Бранѣ съ намѣреніе да ѣхъ прѣвзематъ,
но слѣдъ 5 часа бой тѣ были отблъснати.

Босненскый-тъ Валия телеграфира на 8-й,
че Турска-та войска нападна на Сърбы-
тѣ прѣдъ Бѣлшиѣ и имъ зела 4 топа. Сър-
би-тѣ ся оттеглили въ островъ Аджидіе.

Смѣжый-тъ вѣстникъ на 13-й обнародва
и слѣдующы-тѣ:

Споредъ еднѣ депешѣ отъ Али Сандѣ
паша, главно-командующый-тъ въ Митрови-
цѣ, колонелъ Садединъ бей трѣгналъ отъ
Сотчаниѣ (6 часа на сѣверъ отъ Митро-
вицѣ) и 3 часа на югъ отъ Сърбскѣ-тѣ гра-
ницѣ) съ 400 Черкезы, 1000 волнѣи и ед-
инъ баталіонъ редовнѣхъ войска и навлѣзълъ
3 часа въ Сърбіи. Въ едно сраженіе Сър-

би-тѣ были побѣдени и войска-та ся вър-
нула пакъ въ добъръ редъ въ Сотчаниѣ.
Въ това сраженіе три Сърбскы села были
изгорены.

Мухтаръ паша главно-командующый-тъ въ
Херцеговинѣ, като ся научилъ че Черногор-
ци-тѣ обсадили Невесинѣ, трѣгналъ отъ Мо-
старѣ за тамъ съ 13 баталіона редовнѣхъ вой-
ска и съ мнозина волнѣи. Въ смѣжый-тъ
день той видѣлъ неприятели расположенѣ по
канаристы-тѣ высочины и слѣдъ едно сби-
ваніе, което траяло три часа, той ги рас-
падилъ и завзелъ мѣста-та имъ.

Споредъ официалны-тѣ телеграмы, въ Не-
дѣльи на 11-й того, около 15,000 Сърби
съ 12 топове нападнахъ Турскыи-тѣ станѣ
при Кладіе близо до Зенице. Битва-та бы-
ла много крѣвопролитна и траяла 11 часове,
но Сърби-тѣ не сполучили цѣль-тѣ си, ко-
то безъ смѣнѣніе была да проминѣтъ и да
ся съединятъ съ Князѣ Никола при Невесинѣ.

Нѣкои вѣстники строго критикуватъ за-
тваряніе-то на пристанище-то Клекъ отъ Ав-
стрійско-то правителство.

До като полуофициалны-тѣ Виенскы вѣст-
ники казватъ че съ това Австрія показва
сѣвършеннѣ-тѣ си неутралностъ, другы у-
твърждаватъ че това е еднѣ сѣвършенно по-
ва теорія въ международно-то право. Спо-
редъ послѣдны-тѣ, неутралностъ-та може да
ся държи само когато война-та е между
дѣхъ воюющы силы, а не между еднѣ прави-
телство и неговы-тѣ възбунтованы области.
Ако Сърби-тѣ и Черногорци-тѣ сполучатъ
да съединятъ силы-тѣ си и да завзематъ
Нови-Пазарѣ, Турскы-тѣ силы въ Босниѣ ще
ся турятъ въ едно опасно положеніе. Прѣ-
ди затваряніе-то на Клекъ, Черногорци-тѣ,
кото навлѣзохъ въ Херцеговинѣ, вынѣгы
ся страхувахъ да не бы да ся нападнахъ
отъ задъ, до като тѣ отиватъ къмъ истокъ;
но сега тѣ сѣ сѣвѣсѣмъ свободни отъ тѣзи
странѣ. Казва ся, че това рѣшеніе на Ав-
стрійско-то правителство было еднѣ отъ
слѣдствия-та на срѣщаніе-то на Контѣ Ан-
драши и Князѣ Горчакова. Еднѣ писатель
казва: «Нѣи не смѣемъ да издиримъ отъ дѣ-
лно истинско-то значеніе на тѣзи тайствен-
нѣхъ постѣпкѣ, нито ще попытамы за причи-
ны-тѣ, по които Австрія е прѣдпріела да
помага на Русіиѣ».

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Сераскератъ-тѣ рѣшилъ самъ да обнародва
новины-тѣ отъ бойно-то поле.

Споредъ единъ телеграмъ изъ Виенѣ, Сър-
би-тѣ ся оплаквали, че подучаватъ твърдѣ
малкѣ помощъ отъ Босниѣ и Българіиѣ.

Споредъ *Важитѣ*, правителство-то полу-
чило телеграмъ отъ Шерифъ-тѣ въ Меккѣ,
въ който той му извѣстявалъ че много А-
рабскы племена желали да ся запишатъ
като волнѣи за въ войнѣ-тѣ.

Споредъ *Л. Хералдѣ* затворени-тѣ въ
Ц/градѣ Арнаути были опростени отъ Пра-
вителство-то, което щѣло да ги испрати въ
Албаніѣ да умножатъ число-то на волнѣи-
цы-тѣ, които ся бѣжѣтъ срѣщо Черногорѣ.

Второ-то отдѣленіе отъ 4000 войнѣи
испратени отъ Хедива пристигнахъ тука въ
Ц/градѣ минѣлѣ-тѣ седмицѣ.

Единъ телеграмъ отъ Букурещъ явява, че
число-то на свыканы-тѣ отъ Руманско-то
правителство редицы ще бѣде 30,000, ко-
то ще подкрѣпи наблюдатели-тѣ войска,
сѣстоианъ отъ 15,000 души, поставенѣ по
край брѣгове-тѣ на Дунава.

Великый-тъ Везиръ испратилъ заповѣдъ по
телеграфъ до всички-тѣ областны управи-
тели да събератъ по-скоро редицы-тѣ отъ
второ-то отдѣленіе въ приморскы-тѣ градо-
ве и да ги приготвятъ за прѣносаніе.

По причинѣ на повторителны-тѣ оплаква-
нія на Критяны-тѣ, правителство-то е опрѣ-
дѣлило Кадри бѣя особентъ комисаріиѣ, ко-
то трѣгнува днесъ за Критъ, за да испита
причины-тѣ на тѣзи оплакванія.

Англійско-то Министерство е прѣдставило
на Парламента всички-тѣ официалны доку-
менты относительно до Источный-тъ Въпросъ.

Маркисъ-тѣ Харингтонъ, прѣдводителъ
тъ на либералиѣ-тѣ партіиѣ, каза че бѣ
челъ тѣзи документы, и че нѣмалъ намѣ-
ніе да прѣдложи нѣщо върху Источный-
тъ Въпросъ.

Г-нъ Дизраели опрѣдѣлилъ 19-ый
за день-тѣ, въ който разискванія-та въ
този въпросъ щѣли да станѣтъ.

Смѣдлице-то, което Правителство-то
ше опрѣдѣлило да разгледа изново отъ
жденія-та на Турскыи-тѣ чиновницы въ
духъ, отсѣжденія, които нѣкои отъ Силы-
мыслѣхъ за недостаточны, рѣшило: На-
никъ-тѣ на Солунскѣ-тѣ полиціиѣ да
свали отъ чинѣ-тѣ си и да ся накаже
14 годишенъ затворъ и принудителнѣ
ботѣ, капитанниѣ-тѣ на Турскѣ-тѣ фрѣ-
тѣ да ся свали отъ чинѣ-тѣ си и да ся
твори за 10 години въ еднѣ крѣпостъ;
начальникъ-тѣ на крѣпостъ-тѣ да ся
каже съ три годишенъ затворъ.

Нѣколко челоѣци ся хванѣхъ въ
никъ въ Ени-кый и въ Бюкѣ-дере по
чинѣ че ся казвало да има еднѣ смѣ-
клатіе за да изгорятъ села-та на Европ-
скѣ-тѣ странаѣ на Босфора отъ Руменѣ
Кавакъ до Стенѣ. Още не е извѣстно,
баче, да ли напѣтнѣи е имало таково
заклатіе, но дѣло-го ще ся испытва.

Кямилъ паша, който прѣдъ нѣколко
ся испрати отъ Ц/градѣ да испытва за
дѣйства-та на башибозуцы-тѣ, праца
Пловдивъ единъ телеграмъ, споредъ ко-
восина-тѣ комисія, опрѣдѣлена да испы-
тѣзи злодѣйцы, осѣдила 14 души отъ
тѣхъ-тѣ на Хаджи Мурадѣ. Единъ ся осѣ-
дилъ на 9 години затворъ и тежкѣ работѣ
2 по за 5 години, а 8 по за 3 години.

Споредъ еднѣ официално извѣстіе отъ
5-6 хыляды волнѣи сѣ ся записали
Ц/градѣ. До 2 хыляды отъ тѣхъ вече
были пригтовени и испратени дѣто трѣби-
ло. Останѣли-тѣ ще ся испратятъ послѣ.
Понеже правителство-то нѣма вече нуждѣ
повече волнѣи, то запѣдало на Турскѣ
то населеніе въ Ц/градѣ да не ся запи-
сѣ и да не ходи да крѣстосѣа улицы-
съ музикѣ и прѣпорцы, но да ся следѣтъ
сега нататѣкъ работѣ-тѣ.

Л. Хералдѣ казва че правителство-то
бръжало вниманіе-то си върху Римо-Като-
цы-тѣ Миридиты, най-храбро-то племе
Албанскы-тѣ пѣцины, съ намѣреніе да
употрѣби като спомощницы въ войнѣ-тѣ.
Прѣсмѣта ся, че тѣ могатъ да дадѣтъ о-
ло 10,000 войнѣи. Отъ нѣколко годѣ
насамъ еднѣ студенина смѣщувала
тѣхъ къмъ правителство-то, защото
отъ стары-тѣ имъ правды были уни-
жены. Обаче, вѣрѣва ся, че Мидхатъ паша
ще даде на това племе тѣзи му стары пра-
вды, и че мнозина отъ тѣхъ ще ся за-
пишатъ за войнѣи въ Турскыи-тѣ редѣ.

Л. Хералдѣ излага фипанциалны-тѣ жа-
чнотѣи на правителство-то въ настояще-
врѣме и казва, понеже правителство
крайны нужды отъ пары за войнѣ-тѣ,
понеже банкери-тѣ отъ Галатѣ не сѣ
сѣстоианіе да му помогнатъ, то е рѣшило
издаде каймета за 300,000,000 гроша. Кай-
мета-та трѣбва да ся пріематъ по всички-
тѣ държавѣ освѣнъ за дългове направѣны
прѣдъ издаваніе-то имъ. Таковыя дѣло
трѣбва да ся плащатъ съ сребро или златѣ
или може и съ каймета споредъ цѣна-
имъ сравненѣ съ златѣ. Тѣ ще ся пріематъ
и отъ правителство-то за десятицы и дру-
гы даноцы, но не ще ся пріематъ въ
мруцы-тѣ, въ пощы-тѣ и въ телеграфичны-
цы-тѣ. Тѣзи каймета ще ся издадѣтъ по
управленіе-то на Отоманскѣ-тѣ Банкѣ.

Ла-Тюрки казва че отъ сега нататѣкъ
беделѣ-тѣ ще ся събира само отъ здравѣ
тѣ мѣжѣ лежду 15 и 75 годишнѣхъ възра-
стѣ. По 5,000 гроша ще ся събиратъ отъ
конъ 180 души. Това ще освободи обществѣ
та да не плащатъ беделѣ за дѣца-та,
стары-тѣ и за немощны-тѣ.

Издава ся отъ Американско-то Евро-
пелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ печатниѣ-тѣ на Д. АРАМІАНА
Агопѣанъ-ханѣ № 12.